

Karby gård

Allsång i parken

Den 25 augusti 2024

med

**Gunnel Gisslén, Per Wiklund
och Johan Taube**

Vind över vindens ängar

Det går en vind över vindens ängar. Det fladdrar till i en tyllgardin
 Och jag ska skriva en sommarvisa med sol och blomdoft i melodin
 Jag ville sjunga om Katarina till träklangsflöjter och alcymbal
 Men vindens toner blir sommarsånger, Jag bara lyssnar i björklövssal
 Det går en vind över vindens ängar. Det fladdrar till i en tyllgardin
 Och jag ska skriva en sommarvisa med sol och blomdoft i melodin

Det går en flicka i aspelunden . Jag har ett gulnat fotografi
 Med åren blev hon en dröm, en saga. En ensam vandrares sympati
 Jag ville skriva en liten visa där ögonblick blir till evighet
 Men ord blir stumma och toner döva och visans tanke blir hemlighet
 Det går en flicka i aspelunden, Jag har ett gulnat fotografi
 Med åren blev hon en dröm en saga, En ensam vandrares sympati

I natt jag drömde något som

I natt jag drömde något som jag aldrig drömt förut.
 Jag drömde det var fred på jord och alla krig var slut
 Jag drömde om en jättesal där statsmän satt i rad
 Så skrev dom på ett konvolut och reste sig och sa:

Det finns inga soldater mer, det finns inga gevär
 och ingen känner längre till det ordet militär.
 På gatorna gick folk omkring och drog från krog till krog
 och alla drack varandra till och dansade och log.

I natt jag drömde något som jag aldrig drömt förut.
 Jag drömde det var fred på jord och alla krig var slut
 I natt jag drömde något som jag aldrig drömt förut
 Jag drömde det var fred på jord och alla krig var slut

Tre sniglar

Det var en snigel och en snigel och en snigel
 Å dom hade vart på stan och rullat hatt
 Så i varsitt hus låg nu en liten snigel
 Och de ångra varsin genomfestad natt
 Ynkligt slutna i sitt skal led dom alla hemska kval
 Tills den ene sa som så: ”Nu får en utav oss gå
 II : till apoteket för att hämta magnecyl,

Och så skicka dom iväg den minste snigeln
 Och dom andra låg och väntade på den.
 Det gick dagar. Det gick veckor. Ingen snigel.
 Det blev höst och vinter. Han kom ej igen.
 Bådas huvudvärk var svår när det åter led mot vår
 Och när sommarn kom till slut så titta ena snigeln ut:
 II : Nej nu borde han varit här med magnecyl

”nej men titta där”. Så sa den andra snigeln
 ”Jag ser två små snigelhorn som sticker upp.”
 Några meter därifrån låg minsta snigeln.
 Hans var hornen som de såg vid kullens topp
 Men han hörde vad dom sa och ropa: ”farten min är bra
 Ingen jäkt och svår panik och om ni kommer med kritik
 II: så har jag ingen lust att hämta magnecyl

Vem vet

Du är en saga för god, för att vara sann
 Det är en saga i sig att vi funnit varan
 Vi kunde lika gärna, aldrig någonsin mötts
 Eller var vårt möte redan bestämt långt innan vi fötts?
 Vem vet, inte du. Vem vet, inte jag
 Vi vet ingenting nu Vi vet inget idag
 Vem vet, inte du Vem vet, inte jag
 Vi vet ingenting nu Vi vet inget idag
 Vem vet, inte du Vem vet, inte jag
 Vi vet ingenting nu Vi vet inget idag
 Vem vet, inte du Vem vet, inte jag
 Vi vet ingenting nu Vi vet inget idag
 Du är en saga för god, för att vara sann
 Det är en saga i sig att vi funnit varan
 Vi kunde lika gärna, aldrig någonsin mötts
 Eller var vårt möte redan bestämd långt innan vi fötts
 Vem vet, inte du Vem vet, inte jag
 Vi vet ingenting nu Vi vet inget idag
 Vem vet, inte du Vem vet, inte jag
 Vi vet ingenting nu Vi vet inget idag

Drömmen om Elin

Vad jag drömt om dig, Lilla Elin lik som sommarns vind
 Söt som sockerstrut, med brun och fjunig kind
 Under alla år, har jag burit med mig drömmen
 Drömmen om Elin, leende under en blommande lind
 Vad min dröm är skön, där är du så ung och varm och ljus
 Solen i ditt hår, ett avsked vid ditt hus
 I min ensamhet vänder jag tillbaks till drömmen
 Drömmen om Elin, barbent i tunn sommarblus
 Elin i min dröm, går ditt skratt mot skyn som en ballong
 Du far i min famn och vinden drar en sång
 Det blev aldrig vi men jag drömmer ändå drömmen
 Drömmen om Elin och om en sommar en gång

Ta mig till havet

Vi tar vägen mot stranden, vi som aldrig setts förr.
 Att Du vågar gå med mig, ifrån trängsel och vin.
 Det var enkelt för båda, bara öppna en dörr.
 Sommarnatten är från och med nu din och min.
 Med en suck rullar vågorna in.
 Refr.
 Ta mig till havet och gör mig till kung.
 Kung över sommar'n och natten.
 Sanden är fuktig och kvinnan är ung,
 galen av längtan är jag.
 Dofterna samlas och luften blir tung,
 ta mig till havet och stanna tills natten blir dag.

Kanske något berusad fastän glasklar ändå
 när ett sinne i taget fylls av allt jag kan få.
 Om jag lever i morgon spelar ingen roll alls.
 Vi har hört havet spela våran sommarnatts vals.
 Jag vill ha dig när natten ser på.

Refr.

Den lilla loppan

Långt där ner i Västindien låg jag och solade mest hela dagen
 Vit som snö är min kind igen men jag har röda små märken på magen
 Vart tog den stygga lilla loppan vägen? Ingen som vet, ingen som vet
 Vart tog den stygga lilla loppan vägen? Ingen som vet, ingen som vet
 I Karibiens kärleksdikt sökte jag nog amoriner i palmen
 Men där lade man större vikt vid vissa väsen som vistas i halmen
 Vart tog den stygga . . .
 Med ett sånt litet kärleksbud håller sig där varje redliger deja
 Ifrån en till en annan hud hoppar dom kvickt innan man hunnit säga:
 Vart tog den stygga . . .
 Töserna i Montego Bay tyckte jag dansade stel som en sticka
 Men jag tror att dom andra sej när som jag hade vatt där blott en "vicka"
 Vart tog den stygga . . .
 Jag blev stoppad på Bromma tull, tullinspektören var bister den kvällen
 Plötsligt kasta' han sej omkull och klia och klöste på alla de ställen
 Vart tog den stygga. . .
 Inspektörskan mig pinglat har, tackat och bockat och nigtit i luren
 "Gustav har blitt en rivig karl sedan han träffade Herr Trubaduren"
 Vart tog den stygga . .

Jag tror på sommaren

Kortast och blekast vintersol finns en decemberdag
 Kallad för Thomas Tvivlaren för att hans tro var svag
 Man skulle aldrig någonsin trott på en sol en vår
 Ändå förvandlas vintern till sommar varenda vår

Jag tror, jag tror på sommaren, Jag tror jag tror på sol igen
 Jag pyntar mig i blå kravatt och hälsar dig med blommig hatt
 Jag tror på dröm om sommarhus, med täppa och med lindars sus
 En speleman med sin fiol Och luften fylld med kaprifol

Midsommarafton natten lång kärlek och dans och sång
 Solen som plötsligt börjat gå upp och ner på en gång
 Pojken med flickans hand i sin viskar och får till svar
 Löften han gått och hoppats på under det år som var

Jag tror jag tror på sommaren Jag tror jag tror på sol igen
 Jag pyntar mig i blå kravatt och hälsar dig med blommig hatt
 Jag tror på dröm om sommarhus med täppa och med lindars sus
 En speleman med sin fiol Och luften fylld med kaprifol

Calle Schewens vals

I Roslagens famn på den blommande ö, där vågorna klucka mot strand,
 och vassarna vagga och nyslaget hö, det doftar emot mig ibland,
 där sitter jag uti bersån på en bänk och tittar på tärnor och mås,
 som störta mot fjärden i glitter och stänk på jakt efter födan gunås.
 Själv blandar jag fredligt mitt kaffe med kron, till angenäm styrka och smak
 och lyssnar till dragspelets lockande ton som hörs från mitt stugugemak.
 Jag är som en pojke, fast farfar jag är, ja rospiggen spritter i mig!
 Det blir bara värre med åren det där, med dans och med jäntornas blig.
 Se måsen med löjan i näbb han fick sitt! Men jag fick en arm om min hals!
 O, eviga ungdom mitt hjärta är ditt, spel opp, jag vill dansa en vals!
 Det doftar, det sjunger från skog och från sjö. I natt skall du vara min gäst!
 Här dansar Calle Schewen med Roslagens mö och solen går ner i nordväst.
 Då vilar min blommande ö vid din barm, du dunkelblå, vindstilla fjärd,
 Och juninattsskymningen smyger sig varm till sovande buskar och träd.
 Min älva, du dansar så lyssnande tyst och tänker att karlar är troll,
 Den skälver, din barnsliga hand som jag kysst, och valsen förklingar i moll.
 Men hej, alla vänner som gästa min ö! Jag är både nykter och klok!
 När morgonen gryr skall jag vålma mitt hö och vittja tvåhundra krok!
 Fördöme dig skymning och drag nu din kos! Det brinner i martallens topp!
 Här dansar Calle Schewen med Roslagens ros, han dansar när solen går opp!

Dans på Sunnanö

Där går en dans på Sunnanö, där dansar Rönnerdahl,
 med lilla Eva Liljebäck på pensionatets bal
 och genom fönstren strömmar in från skärgårdsnatten sval,
 Doft av syrener och jasmin i pensionatets sal
 Doft av syrener och jasmin i pensionatets sal

Och lilla Evas arm är rund och fräknig hennes hy,
 och röd som smultron hennes mun och klänningen är ny.
 -Herr Rönnerdahl, det är ju Ni som tar vem Ni vill ha,
 bland alla kvinnor jorden runt, det har jag hört, haha!
 bland alla kvinnor jorden runt, det har jag hört, haha!

-Att ta är inte min musik, nej fröken, men att ge.
 Jag slösar men är ändå rik så länge jag kan se.
 -Vad ser Ni då, herr Rönnerdahl, kanske min nya kjol?
 -Ja, den och kanske något mer. Ta hit en bra fiol!
 -Ja, den och kanske något mer. Ta hit en bra fiol!

Det går en dans på Sunnanö till Rönnerdahls fiol,
där dansar vågor, dansar vind och snön som föll i fjol.
Den virvlar där, där går ett brus igenom park och sal.
Och sommarmorgonen står ljus och södergöken gal.
Och sommarmorgonen står ljus och södergöken gal.

Och lilla Eva dansar ut med fänrik Rosenberg
och inga fräknar syns på hyn, så röd är hennes färg.
Men Rönnerdahl är blek och skön och spelar som en gud,
och svävar i en högre rymd där Eva är hans brud.
och svävar i en högre rymd där Eva är hans brud.

Jag sitter på ett berg

Jag sitter på ett berg när solen just gått ner
En röd-gul vacker färg så långt som ögat ser

Och vinden är så varm den fläktar på min arm
Jag önskar inget mer än det jag just nu ser

Vem tar hand om hösten?

Vem tar **hand** om hösten när vintern blåser snål?
Vem tar hand om vintern under våren?
Vem tar hand om våren efter valborgsmässobål
och vem tar hand om sommaren och fåren?
Jo, haren vaktar hösten när vintern blåser snål
och tomten vaktar vintern under våren.
Och lärkan sköter våren efter valborgsmässobål
Och herden vallar sommaren och fåren

Nu går sista visan

Nu går sista visan. Dig vill jag sjunga för.
Vi behöver varandra Du och jag och dom andra som står utanför.
Låt den sista strofen bli till en sång vi minns.
Tack för att jag får ha dig. Tack för att alla finns